# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS
23 päivänä maaliskuuta 1995 *

Asiassa C-458/93,

jonka Pretura circondariale di Roma on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajana on

**Mostafa Saddik,**

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 3, 9, 30, 37, 85, 86, 87, 88 ja 90 artiklan tulkinnasta

## YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaoston puheenjohtajat F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann ja P. Jann, tuomarit G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), G. Hirsch ja H. Ragnemalm,

julkisasiamies: M. B. Elmer,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

on antanut seuraavan

**määräyksen**

1 Pretore di Roma on 24.11.1993 tekemällään päätöksellään, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.12.1993, pyytänyt EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaista ennakkoratkaisua EY:n perustamissopimuksen 3, 9, 30, 37, 85, 86, 87, 88 ja 90 artiklan tulkinnasta.

2 Pretore di Roman käsiteltäväksi on saatettu rikosasia, jossa vastaajana on Marokosta kotoisin oleva Mostafa Saddik ja joka koskee 93 erimerkkisen, alkuperämaaltaan tuntemattomaksi jääneen tupakka-askin salakuljetusta.

3 Kansallinen tuomioistuin haluaa ensinnäkin selvittää, ovatko Saddikiin rajatullien maksun laiminlyönnin vuoksi kohdistettavat rikosoikeudelliset seuraamukset yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa. Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä ilmenee myös tuomioistuimen haluavan selvittää, voidaanko Saddikille määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia arvonlisäveron maksamisen laiminlyönnin vuoksi, koska tällöin sen mielestä kysymys on mahdollisesti perustamissopimuksen kieltämästä kaksinkertaisesta verotuksesta. Varsinaisissa tuomioistuimen esittämissä kysymyksissä käsitellään kuitenkin ainoastaan rajatullien maksun laiminlyöntiä koskevaa syyteoikeutta.

4 Kansallinen tuomioistuin haluaa toiseksi selvittää, onko Italiassa sovellettava järjestely, jossa tehdasmaisesti valmistettujen tupakkatuotteiden osalta noudatetaan yksinoikeuteen perustuvaa myyntijärjestelyä vastoin yhteisön oikeutta; tässä järjestelyssä jälleenmyynti muiden kuin luvan saaneiden, myyntiverkostoon kuuluvien vähittäismyyjien kautta on kiellettyä. Kansallinen tuomioistuin toteaa lisäksi, että Saddikia vastaan ei tosin ole nostettu syytettä laittomasta tupakkakaupasta, mutta että sellainen saatetaan myöhemmin mahdollisesti nostaa.

5 Tässä tilanteessa Pretori di Roma esittää yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisun antamista varten seuraavat kysymykset:

"Ensimmäinen kysymys:

Ovatko 23.1.1974 annetun DPR nro 43 -lain 25, 282, 292 ja 341 artikla yhteensopivia Rooman sopimuksen 3, 9 ja 30 artiklan kanssa sikäli, kuin niissä säädetään rikosoikeudellisten seuraamusten määräämisestä niille, jotka tuodessaan jäsenvaltion alueelle ulkomaisia tavaroita, tarkemmin sanottuna tehdasmaisesti valmistettuja tupakkatuotteita, laiminlyövät asianmukaisten rajatullien maksamisen?

Toinen kysymys:

Onko 17.7.1942 annetun lain nro 907, sellaisena kuin se on muutettuna, 64 artikla vastoin Rooman sopimuksen 37, 85, 86, 87, 88 ja 90 artiklaa sikäli kuin siinä säädetään rangaistavaksi tavaroiden yksinoikeuteen perustuvan myyntijärjestelyn rikkominen?

Kolmas kysymys:

Jos vastaus toiseen kysymykseen on myönteinen, onko 17.7.1942 annettu laki nro 907, sellaisena kuin se on muutettuna, yhteensopiva edellä mainittujen Rooman sopimuksen artiklojen kanssa myös sikäli, kuin laissa suojatulla toimilupajärjestelmällä rajoitetaan tavaroiden vapaakauppaa ja vapaata liikkuvuutta?"

6 Oikeuskäytännössä on perustamissopimuksen 177 artiklaa vakiintuneesti tulkittu siten, että yhteisöjen tuomioistuin ei ole toimivaltainen ratkaisemaan sitä, onko kansallinen toimenpide yhteensopiva yhteisön oikeuden kanssa. On kuitenkin huomattava, että Pretore di Roma pyytää yhteisöjen tuomioistuinta tulkitsemaan perustamissopimuksen artikloja sen ratkaisemiseksi, ovatko kansalliset riidanalaiset määräykset yhteensopivia yhteisön oikeuden kanssa.

7 Yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että Irlannin, Italian ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset ovat tätä asiaa koskevissa huomautuksissaan keskittyneet pääasiallisesti, jopa yksinomaisesti siihen, voidaanko Pretore di Roman esittämät kysymykset ottaa tutkittaviksi.

8 Irlannin hallitus katsoo, että riittävän tosiseikaston ja erityisesti kyseisten tavaroiden alkuperän selvittämisen laiminlyönti haittaa merkittävästi jäsenvaltioiden mahdollisuuksia avustaa yhteisöjen tuomioistuinta asian ratkaisemisessa, varsinkin ensimmäisen kysymyksen osalta.

9 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, joka korostaa sinänsä pitävänsä toivottavana liiallisten muotovaatimusten välttämistä, huomauttaa, että jos ennakkoratkaisukysymyksessä ei riittävällä tarkkuudella esitetä niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia perusteita, jotka ovat perustana kansallisen tuomioistuimen esittämille kysymyksille, jäsenvaltioilla ei ole suotuisia edellytyksiä kirjallisten huomautustensa laatimiselle Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen perussääntöä koskevan pöytäkirjan 20 artiklan mukaisesti.

10 Italian hallitus on esittänyt epäilynsä siitä, voidaanko ensimmäinen ja toinen ennakkoratkaisukysymys ottaa tutkittavaksi. Se yhtyy Irlannin ja Yhdistyneen kunin-

gaskunnan hallitusten huomautuksissaan esittämiin näkökantoihin ja huomauttaa lisäksi, että toinen kysymys ei ole millään tavoin tarpeen kansalliselle tuomioistuimelle sen arvioidessa syytteessä esitettyjä tosiasioita.

11 Komissio arvioi, että ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys on ilmeisestikin ratkaistavana olevan asian kannalta merkityksellinen eikä ole ongelmallinen harkittaessa tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Sen sijaan komissio katsoo, että kahden muun kysymyksen osalta niiden tosiasiallinen yhteys vireillä olevaan oikeudenkäyntiin ei ole yhtä ilmeinen.

12 Tämän vuoksi on syytä huomata, että kansallisen tuomioistuimen tarvitseman yhteisön oikeutta koskevan tulkintaratkaisun antaminen edellyttää sitä, että kyseinen tuomioistuin selvittää ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, jotka ovat perustana esitettäville ennakkoratkaisukysymyksille, tai että se ainakin selostaa ne tosiseikastoa koskevat olettamukset, jotka ovat ennakkoratkaisukysymysten lähtökohtana (ks. erityisesti asiat C-320/90, C-321/90 ja C-322/90, Telemarsicabruzzo ym., tuomio 26.1.1993, Kok. 1993, s. I-393, 6 kohta, sekä asia C-157/92, Banchero, määräys 19.3.1993, Kok. 1993, s. I-1085, 4 kohta ja asia C-378/93, La Pyramide, määräys 9.8.1994, Kok. 1994, s. I-3999, 14 kohta).

13 On lisäksi korostettava, kuten Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitukset ovat aivan oikein huomauttaneet, että ennakkoratkaisukysymyksen esittämisestä tehdystä päätöksestä ilmenevät tiedot eivät ole tarpeen yksinomaan sen vuoksi, että yhteisöjen tuomioistuin voi niiden perusteella antaa asianmukaisen vastauksen, vaan ne ovat myös tarpeen, jotta muilla asianosaisilla on niiden perusteella mahdollisuus esittää huomautuksensa yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 20 artiklan mukaisesti. Yhteisöjen tuomioistuimen velvollisuutena on huolehtia tämän mahdollisuuden suojaamisesta, kun otetaan erityisesti huomioon se, että mainitun säännöksen mukaisesti ainoastaan ennakkoratkaisukysymykset annetaan tiedoksi asianosaisille (asiat 141/81, 142/81 ja 143/81, tuomio 1.4.1982, Kok. 1982, s. 1299, 6 kohta).

14 On totta, että yhteisöjen tuomioistuin on hyväksynyt sen, että kansalliselle tuomioistuimelle asetettavat vaatimukset ennakkoratkaisukysymystä koskevien tosiseik-

kojen ja oikeudellisten perusteiden selvittämiseen eivät ole niin keskeisiä silloin, kun kyse on yksityiskohtaisista teknisistä seikoista, joiden osalta yhteisöjen tuomioistuimella on mahdollisuus antaa asianmukainen vastaus silloinkin, kun kansallinen tuomioistuin ei ole antanut tyhjentävää selvitystä asiaa koskevista tosiseikoista ja oikeudellisista säännöksistä (asia C-316/93, Vaneetveld, tuomio 3.3.1994, Kok. 1994, s. I-763, 13 kohta). Tällaisesta tilanteesta ei kuitenkaan ole kyse nyt käsiteltävässä yksittäistapauksessa.

15 On siis välttämättä todettava, että ennakkoratkaisukysymysten esittämisestä tehdyssä päätöksessä ei ole sellaista riittävän täsmällistä selvitystä asiasta, joka vastaisi edellä todettuja vaatimuksia.

16 Ensinnäkään tupakkatuotteiden alkuperä ei ilmene selvästi ennakkoratkaisukysymyksen esittämisestä tehdystä päätöksestä. Tämä tieto olisi ollut tarpeen sovellettavan tulli- ja verojärjestelmän määrittämiseksi, mikä puolestaan olisi ollut välttämätöntä asianmukaisen vastauksen antamiseksi ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen.

17 Toiseksi Pretore di Roma kysyy yhteisöjen tuomioistuimelta, onko sellainen kansallinen lainsäädäntö vastoin perustamissopimusta, jossa säädetään rangaistavaksi Italian tehdasmaisesti valmistettujen tupakkatuotteiden myyntijärjestelyn rikkominen. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo edellä 4 kohdassa todennut, nyt käsiteltävässä tapauksessa Saddikia ei ole syytetty tupakan laittomasta jälleenmyynnistä, vaikka kansallinen tuomioistuin huomauttaakin, että tällainen syyte saatetaan myöhemmin nostaa Saddikia vastaan. Tästä viimeisestä kysymyksestä on huomattava, että ajatus yhteistoiminnasta, joka on ennakkoratkaisukysymysmenettelyn lähtökohtana, edellyttää kansallisen tuomioistuimen ottavan asianmukaisella tavalla huomioon sen, että yhteisöjen tuomioistuimen tehtävänä on avustaa jäsenvaltioiden oikeushallintoa eikä antaa neuvoa-antavia lausuntoja yleisistä tai hypoteettisista kysymyksistä (ks. asia C-343/90, Lourenço Dias, tuomio 16.7.1992, Kok. 1992, s. I-4673, 17 kohta ja jo mainittu määräys asiassa La Pyramide, 11 kohta).

18 Edellä selvitetyn perusteella on katsottava, että yhteisöjen tuomioistuimella ei ole mahdollisuutta antaa asianmukaista tulkintaratkaisua yhteisön oikeudesta osin sen vuoksi, että ennakkoratkaisukysymyksen esittämisestä tehdyssä päätöksessä annetut tiedot eivät tosiseikkoja ja sovellettavaa oikeutta koskevien säännösten osalta ole riittävän täsmällisiä ja osin sen vuoksi, että kysymykset ovat täysin hypoteettisia.

19 Näillä perusteilla on todettava, että työjärjestyksen 92 artiklan perusteella yhteisöjen tuomioistuimelle esitetyt ennakkoratkaisukysymykset ovat selvästi sellaisia, että niitä ei voida ottaa tutkittavaksi.

## Oikeudenkäyntikulut

20 Italian, Irlannin ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille sekä Euroopan yhteisöjen komissiolle, jotka ovat esittäneet huomautuksensa yhteisöjen tuomioistuimelle, aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Koska esitetty oikeudenkäyntikuluvaatimus kuuluu pääasian asianosaisten osalta kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevaan oikeudenkäyntiin, kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on määrännyt:

**Pretura circondariale di Roman 24 päivänä marraskuuta 1993 tekemällä päätöksellä esittämää ennakkoratkaisupyyntöä ei oteta tutkittavaksi.**

Annettiin Luxemburgissa 23 päivänä maaliskuuta 1995.

Kirjaaja

R. Grass

Presidentti

G. C. Rodríguez Iglesias